

Ἐπικρατήσαντες ἄνεμοι κατὰ τὸ πέρασθον θέρου ἦσαν οἱ ΝΑ. πνεύσαντες κατὰ 45 ἡμέρας, ἐνῶ οἱ ὁμοίως ἐπικρατοῦντες ΒΑ. ἔπνευσαν μόνον κατὰ 31 ἡμέρας. Ἐπνευσαν δὲ καὶ 13 ἡμέρας Ν, καὶ ἐφάπαξ Α, Δ, καὶ ΝΑ, Β. δὲ καὶ ΒΔ. οὐδ' ἄπαξ. Μέσον τῆς ἐντάσεως τῶν ἀνέμων ἦν 1,28 καὶ εἰδικώτερον τὸν μὲν Ἰούνιον 1,49 τὸν Ἰούλιον 1,33 καὶ τὸν Αὐγούστον 1,03.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογία. Ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη τῶν Βρυξελλῶν φωτίζεται νῦν δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός καὶ μένει ἀνοικτὴ τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τῆς ἐβδόμης ὥρας μέχρι τῆς δεκάτης καὶ ἡμισείας.

— Ὁ Γερμανὸς δραματοποιὸς Παῦλος Χάιζε, οὗ τὸν *Ἀντίκοον* μετέφρασεν ἑλληνιστὴ ὁ κ. Α. Βλάχος, συνέγραψε τελευταίως *Ἀλκιβιάδην* ὅστις ἐπιτυχῶς ἐδιδάχθη ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ Βάιμαρ.

— Ὁ μακρήσιος Queux de St. Hilaire ἐδημοσίευσε τελευταῖον περιεργατάτην μετάφρασιν τῶν Αἰσωπεῶν μύθων, ἥτις ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον τῷ 1542. Ὁ μεταφράσας τοὺς μύθους τούτους καὶ ἐκδόσας τὸ πρῶτον Corrozet, μετεχειρίσθη μεγάλην περὶ τὴν μετάφρασιν ἐλευθερίαν, αὐτὸς πολλάκις τιθέμενος ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ δμῶν μετὰ τῶν ζώων, συμπτώσεων δὲ ἢ καὶ ἀναπτύσσων κατὰ βούλησιν τοὺς μύθους. Ὡς πρόχειρον παράδειγμα ἔστω τοῦτο, ὅτι τοὺς μύθους «λύκος καὶ ἀρνίον» καὶ «λύκος καὶ γέρανός» συνήνωσεν εἰς ἓνα, καὶ ὅτι τὸ κόκκαλον τοῦ κατασπαρχθέντος ἀρνίου ἔμεινεν εἰς τὸν λαχὸν τοῦ λύκου καὶ τοῦτο ἐξέβαλεν ὁ γέρανός.

— Ἐν Γερμανίᾳ συζητεῖται μεγάλως τὸ ζήτημα τῆς ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις ἐπισωρεύσεως πολλῶν μαθημάτων εἰς τοὺς μαθητὰς δι' ὧν ἐπισκοτίζεται τὸ πνεῦμα καὶ ἀμβλύνεται ὁ νοῦς. Καθηγητὴς τις τοῦ ἐν Μανγχάιμ πραγματικοῦ γυμνασίου, ἐξέδοτο πρὸς τοῦτο τελευταίως πραγματεῖαν, ἐν ᾗ ὑποβάλλει διάφορα μέτρα πρὸς σωτηρίαν τῶν μαθητῶν, ἰδίᾳ δ' ἀναπτύσσει τὸ θέμα ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις δεόν ἀργὰ νὰ προχωρῇ κατ' ἀρχὰς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καὶ νὰ ἐπιταχύνηται καὶ ἐπιπεύδηται κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ μαθητικοῦ βίου. Ὁ μαθητὴς δὲ νὰ μανθάνῃ κατ' ἀρχὰς ἀσφαλεῖς καὶ στερεὰς γνώσεις καταργουμένης τῆς κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ἐπιπολαίας μαθήσεως, ἥτις καταστρέφει τοὺς νέους. Ὅμοίως δ' ὑποστηρίζει ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ μαθητικοῦ βίου δεόν νὰ καταργηθῶσι τὰ γραπτὰ καὶ ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ γραφῆς καὶ ἀντιγραφῆς κειμένων καὶ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. Κατὰ τὴν μέθοδον δὲ τοῦ καθηγητοῦ τούτου ἡ διδασκαλίᾳ τοῦ μαθητοῦ δεόν νὰ περιορισθῇ ἐν τῇ κλάσει καὶ μόνῃ.